

sv. Jakoba v Slovenskih Goricah, dne 9. aprila 1907. Ivan Kapler, župnik.

Mestinje. Jako žal nam je bilo, da na naše povabilo nisi poslal Tvojega urednika na naš shod pri Smehu na Mestinje. Pripravili smo mu prostorček, iz kojega bi bil lahko celo komedijo pregledal in najvažnejše prizore tudi lahko fotografiral. Ker pa Vaš urednik do 1 uri ni prišel, postavili smo na streho fonograf in poskrbeli da se je od 1 do pol 5 ure vse zanimivo večnosti prihranilo. Naš klub je sklenil s tem materijalom predstave v vseh večjih mestih v Evropi prirediti; na pustni torek bo v Belgradu, Petrogradu, v Beli Ljubljani in Zlati Pragi beneficni večer v korist pokojnih poslancev. Ker pa vem, da dragi „Stajerc“ in Tvoji cenjeni bralci težko do pustnega večera čakajo, Ti hočem v kratkem zanimivo sporočiti. Na shod, kateri je bil po lepakih od neodvisnih kmetov sklican je prišla lepa množica; trdi se okoli 800—1000 kmetov iz obsežnega volilnega kroga. Že dolgo pred začetkom komedije so privrženci „fihposa“ prav po svoje rogovili na zborovališču. Od tebe izgojeni neodvisni kmetje pa so se po mirnem treznem vedenju že od daleč ločili od onih uglednih „fihposerjev“. Po daljšem čakanju se začne komedija. Prvi prizor: Nastopi kmetčki „prijatelj“, po domače odvetnik dr. Kukovič (njegove kmetije so že zdaj v drugih rokah). Lep govor o gospodarskem in narodnem položaju našega kmeta. — Druga oseba: nadučitelj dovoli, da si smemo danes že od visoke gospe izbrane kandidata s prostim očesom ogledati. Zopet prvi: Dr. Kukovec pokliče po imenu nekega kmeta na oder, da glasno pove ime tistega kojega je visoka gospoda „narodne stranke“ za kandidata postavila. Med publikom navzoči kandidat hiti po stopnicah na oder. Med ljudstvom nastane veliki krik, eni kličejo: „Živijo Vinko!“ drugi: „Proč z njim!“ in ako se ne motim tudi: Križajte ga (gramofon pove natanko) in zakaj tudi ne, saj ga je (kandidata) imenoval „Gospodar“ že v poprej „izdajico kmetčke zveze“. Zdaj je imel sveda besedo kandidat in njegovi sferji. Povedal nam je lepe dogodke z smrkavimi kobilami, lepe prilike o bolanih prijateljih in tudi na našo šoto ni pozabil. Pa kot neodvisni kmet se je pokazal najbolj stem, da je trdil da mu je prva dolžnost za narodove pravice (za nas kmete nekaj kar ni za jesti) se potegovati v „jugoslovanskem klubu“. Ker je itak znani politik mu bo to gotovo najljubše delo, kajti drugo plodono delo potrebuje po navadi veliko fizičnega truda. Mogoče pa je tudi, da mu je šla narodna stranka tudi na lim, kajti mož, dosedaj gmanjski šribar in posestnik, je pač večkrat že svojo politično srajco menjal. Še lansko leto Korošecov mešetar je bil do zadnjega časa stebel Koroščeve kandidature in danes je po mnenju dr. Korošeca „izdajica“, v glavi dr. Kukoveca pa bodoči poslanec „narodne“ stranke in njenih odvisnih kmetov. Prireditelju shoda dr. Kukovecu in njegovemu štabu, kakor tudi adjutantu Oroslavu Kušecu pa svetujemo, da gredo poprej h Kitajcem, Malajam ali drugim sobratom v šolo, kako se taki shodi prirejajo ker tam so ljudje že pofarbanji, in farbarija toraj odpade. Neodvisni kmetje, kateri so na shod zdrave čute seboj prinesli in z istimi erčno domov odšli, pa še niso zadujo besedo govorili. Za danes nimamo nobenega poudara se izreči za enega teh dveh kandidatov.

Št. Lipš pri Žaneku. Dragi „Stajerc“! Dolgo sem molčal, a zdaj me preveč peče. Hotel sem prizanesti, pa nesramnost našega Lojzeja, to je našega župnika, postaja zmeraj večja. Čeravno se dela jako svetega in zavija oči na vse pretege, vendar v srcu ni tak, kakor se nosi. Neme prav „Scheinheiliger“ in s to besedo zadene v črno piko. Če mi ne verjameš, bom ti pa dokazal, ljubi čitatelj, da je res le na videz svet. V srcu nosi neomejeno sovraštvo proti vsemu, kar ne trobi v njegov rog in kar le kolikaj diši po naprednem duhu. — Božični večer je bil. Kdo se ga ne spominja z radostjo v srcu, komu se ne predstavlja pred očmi zlati čas nedolžne mladosti, ko je gledal milo božično drevesce, okinčano s preljubimi lučicami, obešeno z marsiktero sladkarijo. Koga tedaj ne obhaja sveta misel, komu se ne stori milo pri srcu, če premissljuje, da obhaja ves krščanski svet eden

največjih praznikov, rojstvo našega Izveličarja? Ali misliš, ljubi čitatelj, da so bile v minuli božične noči le te misli in besede v srcu in glavi našega „svetega“ Lojzeja? Ne; v tisti noči, ki je vsem dobrim krščanom sveta, v kateri se vzbude celo v srcu zločinca rahločutne misli, v ravno tisti noči je ključala v prsih Lojzejevih strastna, posvetna, pregrešna misel, je vladalo strastno sovraštvo proti onim, ki so drugega mišljenja. Šel je ta mož tisto noč od hiše do hiše agitirat, v globokem snegu celo na Zagorje loviti glasove za občinsko volitev, ki se je vršila 27. decembra v Žitarivasi. Torej na sveti večer v božični noči je šlo to človeče agitirat in par ur pozneje je izrekel v cerkvi angeljske besede: „Slava Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, ki so dobre svete volje!“ Ali ni to naravnost posmehovanje svetih besed? Vera peša. Kaj ne bi, ako je tako krščanstvo onih, katerih naloga bi bila, pridigovati mir in spravljivost med ljudmi, ne pa sejati nemir in sovraštvo. Daleč smo že prišli v naši občini, odkar imamo med seboj tega duhovna. Črnuhi se izogibajo naprednjakov že od daleč, sosed sosedu več ne pozna, sploh grdo sovraštvo je v srcu črnuhov. Ubogim v duhu pa se ne odprejo oči. Da bi se jih Bog usmilil! Prišel pa bode čas, ko bodo spoznali, da so si izbrali sami mesarja, pa bo prepozno. Tele, ako bi imelo pamet, tega ne bi storilo. Ljudstvu se menda godi predobro, sicer si ne morem izpametovati, kako si more želeči zopet tlačanstvo in sužnost. — Dragi mi Stajerc! Zadosti naj bo za danes. Dolgo sem te nadlegoval. Pa sem moral. Storil bi krivico, ako ne bi označil malo tega človeka v črni knji, kajti proti njem je župnik v sosedni fari golobček, ki mu ne bomo krivili niti lasice, ako ostane lepo pri miru. Lojzeju pa bomo gledali odsihod bolj natanko na prste. Nakladano je toliko materijala, da ga nam ne zmanjka. Ljudem se morajo odpreti oči.

Žitaravas. Dragi mi „Stajerc“! Nekdaj sem ti poročal, da imam še veliko zanimivega materijala na razpolago. Pa kdo bi si mislil, da se bo tako nepričakovano pomnožil. Hotel sem že končati s pisarjo, kajti kdo se bo toliko pečal s takimi ljudi. A sedaj so me spet vzdramili. Preteklo nedeljo po pridigi je župnik raz lece povedal, da mu je škof naročil, naj ljudi posvari pred čitanjem slabih (meni naprednih) časnikov, ki udrihajo po duhovnikih, sicer bo vera pešala in nikogar ne bo več, ki bi študiral za duhovski stan, za katerega že zdaj primanjkuje sposobnih dijakov. Dalje je župnik zankazal, naj moli vsakod pet let zaporedoma vsak dan vsaj en očenaš v ta namen, da naj Bog razsveti tiste, ki čitajo slabe časnike, da se bodo spametovali. Župniku našemu, posebno pa škofa krškemu pa rečemo: Napredni listi ne napadajo niti vere, niti pravih duhovnov, marveč bičajo le klerikalizem in njega razširjevalce, malopridne duhovnike, ki zlorabijo prižnico in spovednico v svoje črne namene. Roko proč od politike! — gospod škof, — in nazaj k čisti izvršitvi Kristuzovih nauk in utihnilo bodo na hip vsi napredni časniki. Dokler se pa godijo od strani politikujočih farjev take gorostasne reči, kakor smo jih doživeli dosedaj, ne moremo molčati. Gospod škof, pustite moliti raje za one, ki delajo greh s tem, da udrihajo v „Miru“, „Naš Dom“, v nemških „Landbote“ in „Kärntner Tagblatt“ in drugih enakih listih po poštenih ljudeh, ter zavijajo resnico, da se kar kadi, da naj se jim ta greh po 8. božji zapovedi odpusti! Dobri kristjani.

Žihpolje. 14. t. so imeli naši črnuhi stršansko smolo. Vršilo se je zborovanje, sveda — v farovžu. Že mesec popreje so iskali po gostilnah prostor za shod, ali zamanj. Mislili so, da se jih bode g. Hvala vsmilil in so že napravili plakate, da bode shod pri Sivicu. Ali tudi to ni šlo, tako da so jo morali z dolgim nosom popihati v farovž. Tam je sveda prostora dovolj, kajti vbogi kmetje so postavili pravi grad za enega človeka. Prišel je torej „slovenski zbor.“ Sveda se je hujskalo, da se je kar kadiło. Vstopa niso imeli drugi, kakor tisti, ki slišijo travo rasti in planke žvižgati. Sveda, g. Podgorc že zna „shode“ držati. Ko bi prišli tudi drugi ljudje, ne bi jih mogel tako lepo za nos voditi. Zelo brihtna glavica je naš gospod Mihl. V cerkvi je iz prižnice pravil, da bode zbor, ker v celi fari ni 10 mož, ki bi

vedeli, kaj so volitve. No, ti vbogi Mihl, minkovič si pač, da imaš vrabce pod klobukom, ali vrabgo „I“ so že zleteli in ti nimaš nobenega. Ko bi cov je prišli zagrizenci iz Kotmarje vasi in drusil za črni lukenj, bi bilo presneto slabo. Kako rekel B shod končal, to vprašamo g. Dravca, ki je naz v hitrejši med klerikalci, ker obhodi v „por, ka 10 km. Sli so v drugo vas rogovoliti, ker jlj ten je postal v Žihpoljah — pretemno. A tam svot jo dobili črnuhi po nosovih. No, Mhl 8 ure Podgorc, zdaj pač vesta, kje kmeta čevalj tčuna 14. maja pa bodo kmetje dokazali, da vedo je l dobro, kaj je volitev!

Novice.

Naš shod v Celju. Preteklo nedeljo popokosavaka se je vršil v veliki dvorani hotela Terschetli km Celju shod naše stranke. Obiskani je bil izborn. Klerikajti dvorana je bila napolnjena do zadnjastopati koticčka. Razven obrtnikov iz Celja in okolice okra došli naprednjaki iz vseh pomembnejših knsko-prv v bližini mesta ter iz savinjske doline. Vta finan eno uro trajajočem govoru je pojasnil naš udstvo n nik cilje in namene „Stajercëve“ stanke. Bud leti pritrjevanje in res viharo odobravanje je svalej 7 dilo govoru. Po kratkem razgovoru je sprilicji pr shod ednoglasno rezolucijo, ki pozdravlja v katerih napredne stranke v volilno borbo. Shod je zvoj je z dokazal, da je naša stranka naravnost potetati pred za kraje in da bodemo tudi v bodoče zete, ki govali. Naprej!

Po skrivnih potih se plazijo naši podi sprotniki. Ali mi jih vidimo in zasledujemo, si bod delo... Otročja nova stranka kaže vso svalej je onemoglost že s tem, da ima popolnoma na ga izi nesljive, napol klerikalne, neodločne kandidamžol“. Dokaz tej trditvi sta ravno Roblek in Žarnigac b Dobro nam je znano, da ima Roblekova žetom, veliko vpliva na svojega moža. In še bolj neegel k je znano, da je Roblekova žena klerikalna troni i kostij. Po skrivnih potih pa bodo vplivali Botovlj rikalci na gospo Roblek in gospa Roblek bararnno prečrtala račune nove stranke. Razumetečici ni z zadnjem hipu bode g. Roblek prisiljen na j večji tiak od vseh strani odstopiti. In farštvu bal v St želo uspehe tega ravnanja... Istotako stoji se mož z kandidatom Žurmanom. Mož je v dnu svoja in z srca klerikalen kakor njegov proti-kandidatko r kaplan Korošec. Sicer sta tudi osebna prijata, finan Šele pretečeni teden je obiskal Korošec žlani! mana. Izvedeli smo, da ga je prosil, naj O ka kandidature odstopi, da ga je strašil z vsem et iz o gočim. Vae kaže, da hoče Koroščevea stranka shod kulisami, po skrivnih potih, pripraviti naspro hotel kandidate od stopa. Pri temu ali onemu bilanca pritiskala na kandidata z soprogo, pri drugcazvil s ali tretjemu poseže morda globoko v žep, — ečen, zmagala bode, ako se mi ne postavimo v bau, km Zato pa, volilci: Delajte pogumno za naše del sem didate, ki smo jih danes objavili! Z njimi loar iz demo veliko opravili, ti kandidatje so neodli km in možaki! Na delo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Z dr. Benkovičem v Savo! Tako so po: voli razjarjeni kmetje na shodu v Blanki pri sporoča nici. O shodu se nam poroča, da je bil d. Kapl obiskani, kajti prišlo je nad 1000 ljudi, našo njimi kakšnih 300 klerikalcev. Ko je kmkar sm prvi govornik, oglašal se je neki kmet k bes popra Ali 3 župnikovi pajdaši so poštenega koljajo P takoj iz zborovališča zrinili, ker so vedilkev, — hoče kmet o Benkovičovem oderuštvo gor. Janč Besedo pa je dobil trebnhasti možakar, štvu „Š župnik Cerjak iz Rajhenburga. Kmet gre k. zaht tem okoli kozolca in ko konča trebnhar svoj gavek z se že zopet kmet k besedi oglašl. Ali vas nčič v stonj, — kmet ni dobil besede! Zaponmna aprila kmetje, črnuhi vas ne marajo niti poslušati in da vaših glasov potrebujejo! Potem je zlezel na je da „peb“ na kišto; imel je smolo, kajti pokrone no mu je udril in klerikalček pade v kišto kleta ž „peb“ je bil slavni dr. Benkovič iz Basili, r kmetski „prijatelj“, čeprav jih odira, ki je Ni res vandral pred par leti iz Kranjskega v Breždovi n Imel je smolo, — padel je v kišto; upajmo kazalo. bode njegov padec tudi 14. maja prišel! Berko n dičil je nadalje znani Tinče Cerjak. Ali tisti m kmet mu je zaklical: skrbj raje za svoje obj videk da ne bodo lakote trpeli! Nato je bil „ena in končan. Za red sta skrbela 2 orožnika, lo vse

vezala Lavanttal z Celovcem. Posebno prijetno bi seveda bilo, ako bi ležal Velikovec na glavni progi (grebinski dopisnik je pisal celo svetovni železnici). Ali Velikovec se je tekom desetletij v železniškem vprašanju ponižnosti priučil in se zato pobrigal le zato, kar je najbolj skromno in kar se da najlažje doseči. Z ozirom na dalekosežnost grebinskega načrta so opustili pristaži zveze Velikovec-Brückl svoj načrt, ker je bilo zjedinjenje celega okraja v železniškem vprašanju potrebno. V svrhu takega zjedinjenja se je obdržala 6. marca 1907 seja razširjenega odbora v Velikovu, katere so se udeležili tudi zastopniki občine Ruda in Grebinj. Med prvimi je bil tudi župan g. Florijan Ellersdorfer. Pri tej seji so naglašali velikovski člani in zlasti g. Josef Nagele, da pozdravi Velikovec vsako železniško zvezo, da pa ne izključuje grebinski načrt zgradbo linije Velikovec-Sinčaves in nasprotno zadnji kos zveze lahko obenem z drugim načrtom zahteva, zlasti ker bi koristilo to tudi za ostalo deželo. Velikovski odbor seveda ne more opustiti izročene mu dela. Zlasti ker je to delo zdaj najnujnejše; Velikovec pa hoče samoumevno tudi grebinski načrt pospeševati; odbor, ki naj bi se ustanovil v Grebinju, pa naj bi podpiral obenem velikovski načrt. G. V. Schumy je stavil v tem mislu predlog, ki je bil sprejet; (le grebinski zastopniki so si obdržali to, da pridobijo soglasje na shodu svojih volilcev). Tudi g. župan Ellersdorfer je glasoval za predlog.

Iz Grebinja se je čulo potem zopet iz časopisja, da so bili župani sosednih občin sklicani na shod, in da se je ednoglasno sklenilo, delati za železnico „Weis-Sp. Dravograd“ in „Sv. Pavel-Grebinj-Frajdberg-Celovec“. Od Velikovca se ni povabilo ne mestni zastopnik ne železniški odbor! Kako izgleda to? Pač tako: Velikovec (glavni kraj okraja) se ne povabi vključiti izjave, da hoče sodelovati, samo da se vzdrži razširjeno mnenje, da stoji mesto v nasprotju s sosednimi občinami in da je državnozborni kandidat g. Jos. Nagele kot meščan v Velikovu in član odbora nasprotnik stremjenja velikega dela prebivalstva v okraju.

Da dokažemo neosnovanost te trditve, to je namen teh vrstic. G. Nagele dobil boče priliko, da pojasni svoje nazore interesom samim.

Velikovec razume dobro pomen okoliške dežele in ni podcenil nikdar ta pomen. Tudi odbor ni zasledoval sebične cilje, temveč je imel gospodarski dobiček Velikovca in sosednih občin v oku, ker so interesi celega okraja tesno vezani in je dobro gospodarsko stanje kmetijskih občin pogoj za razvitek Velikovca. Vsled tega tudi ni odbor ničesar pričel, brez da bitega občinam ne naznanil, oz. jih k posvetovanju povabil. Tembolj začuden in ranjeni smo bili, da se je vršilo posvetovanje v Grebinju, brez da bi se povabilo zastopnika iz mesta Velikovec, ako ravno se je zlasti župana g. Ellersdorferja za tako povabilo naprosilo.

Odbor pa ostane vključ temo čudnemu ravnanju pri svojem sklepu z dne 6. marca in ne boče nasprotoval železniškemu načrtu zveze od Lavantala čez Grebinj in Velikovec v Celovec, temveč boče to misel z vsami močmi podpiral. — Železniški akcijski odbor v Velikovu.

Krščanske „rajtengo“. Piše se nam: Pred par leti se je oženil v bližini Sel nad Borovljami neki naprednjak. Bil je nekaj v zlahti s svojo nevesto. Zatorej je vložil prošnjo, katere se je menda poslala svetemu očetu v Rim. Prošnji se je ugodilo. Kmalu potem pošlje Selski fajmošter nevestini materi „rajtengo“ in tam je bilo napisano: 26 rajniš ali pa po Selsko 52 kron. Dragi Janezek, zakaj pa nisi poslal rajtengo ženinu ali nevesti? Morda bi bil napravil s tem kako „falengo“! Tisti dan, ko sta šla zaradi živitve k fajmoštru, sta se tudi oglasila v birchauzu pri Mažeju. Tam sta popila nekaj sladkega ali kislega vinčka. Morda tudi kak majhen „čajček“. Naj si boče tako ali tako, zgodilo se je pač, da so šli duhovi — vinski ali čajski — ženinu malo v glavo in začelo se mu je malo sanjati. Sanjalo se mu je o farških rajtengah in drugih lepih stvareh. Pa kaj se je zgodilo? Birta Mažeja so tako srbele pete ali

pravzaprav jezik, po Selsko „hofla“, da je to novico kar toplo telegrafiral v farov. Selski fajmošter je potem pokazal svojo farizejsko naravo. On si je mislil: Čakaj jaz ti bom pomagal. Oznanil je enkrat in spet enkrat. Potem je pa napisal prav ljubezno pismo, v katerem je naznanil ženinu, da tretjkrat ga ne more več vreči s prižnice. Na ta način mu je skušal napraviti nekaj sitnosti. „Naprej ne moreš, nazaj tudi ne“. Tisti naprednjak bi se lahko bil obrnil naprej, toda to bi zopet trajalo nekaj časa, zatorej je še enkrat šel v Sele in se je pogodil s fajmošтром, da bi stvar dokončal, kar se je tudi zgodilo po Janezovi milosti. Hvala, slava, čast in čaj našemu milemu ovčjemu pastirju. Po poroki je Ivan Nagel — kakor se vidi po imenu, pristen Hrvat — zopet napisal drobno pisemce. In glej, sedaj ni več ljubil tako svojega bližnjega: Tukaj ni več bilo zapisano 26 rajniš, ampak samo 7. In to res ni veliko, če pomislimo, koliko truda je imel s tem, da dva človeka trikrat nese na prižnico in jih potem trikrat vrže dol. (Poroka se je vršila drugod.) Uboga sirota, toliko dela, pa samo sedem drevenih klincev. Pa hajl!

Župnik Hraba v Djekšah res še vedno nima zadosti. Poslal nam je v svoji brezmejni predrznosti še sledeči nesramni popravek, ki označi posebno dobro njegov infamni značaj: Skličejoč se na § 19. tisk. zak. z dne 17. dec. 1862, drž. zak. št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na članek objavljen pod zaglavjem „požarna bramba in župnik iz Djekše“ v 14. šte. „Stajerca“ Vasega lista, sta sprejmete v zakonitem raku na istem mestu istimi črkami nastopni stvarni popravek: „Ni res, da je župnik Hraba nasprotoval požarni brambi; res je pa, da je za požarno brambo, ne pa za njeno pijančevanje in hajlanje. Ni res, da, ko se mu je reklo, da boče blagoslovil brizgalne sosedni bistriški župnik, je zakričal; „Dokler sem jaz župnik v Djeksu, ne sme bistriški župnik v moji fari niti p...“; res je, da od bistriškega g. župnika se ni govorilo; res je, da te nesramnih besedi nisem rabil, res je, da sem rekel, da brez mojega dovoljenja noben drugi duhovnik v moji fari nič nima opraviti. Djekše dne 8. aprila 1907. Dragotin Hraba, župnik.

Opomba: Res, človek se mora silno nazaj držati, da ne pove temu nadutemu popu, kar mu gre. Res je seveda vse, kar smo pisali in pisali bomo še več. Kar se pa tiče pijančevanja in hajlanja, je to že več kot nesramnost. Kje na božjem svetu se več pijančjuje kakor v farovžih? Kje se njanja več grdobij kakor v sobah politikujočih farjev? Vse kar je prav, — ali med prvaškimi duhovniki je toliko pijancev, da je strah in groza! In zato je nesramno od Hraba, da očita požarnikom pijančevanje! Kar se pa tiče pesede „p...“, jo je Hraba res rabil. Sramujte se, župnik in skrite se v zadnji kot. Prihodnjic pa prinesemo še vse druge novice o vaši maziljeni osebi!

Gospodarske.

Ali se šibi trta, če se joča? — Vsekakor! Vsaka izguba soka je obenem za trto izguba moči. Trte, ki so se kesno obrezale in so izgubile mnogo soka, ostanejo čestokrat celo poletje blede. Zato se priporoča, da obrezujemo trte pred zimo ali rano spomladi, da se rana še pred aprilom zasuši. Majhna izguba trtnega soka seveda ne vpliva tako hudo.

Ali je zasaditi trto navpično ali poševno? — Čim bolj navpično zasadimo trto, boljše je, to pa zaradi tega, da pridejo korenine na spodtrtnem koncu bolj globoko, potem pa tudi zato, da ne poganja na trtnem čoku toliko vrhnih ali rosnih korenin. Poševno zasejano trto lahko tudi pokvarimo ko vinograd obdelujemo.

Proti grintavosti jabolk in hrusk — Grintavost proizvoda neka gliva, ki se imenuje znaustveno *fusicladium dendriticum*. To bolezen opazujemo lahko na listju in na sadju. Na poslednjem se pokažež okroglasti, rujavli olični izrastki. Osobito na jabolkah se dobijo taki izrastki pogostoma. Dostikrat se zaraste tudi več peg v eno samo. Tako sadje je navadno grdo in zato se ne prodaja dobro. Najbolj napada ta gliva sadje v vlažnih krajih. Včasih vniči ta bolezen ves pridelek. Proti temu sadnemu škodljivcu se priporoča drevje škropiti in mazati z raztopino

modre galice in vapna, kakoršno se rabi perenospori na trtah. Škropiti je dvakrat prvič, ko začne drevje poganjati, toraj preden v drugič pa po čveta. Za škropljenje se lahko navadna škropilnica, še boljša pa je kakoršno ima v zalogi Gor. kmet. društvo nese tudi 14 metrov na risoko in stane 8. Ta škropilnica se rabi tudi za škropljenje. Tudi žveplanje sadnega drevja pomaga neki grintavosti. Žveplati je seveda spomladi ob prvem vremenu.

Kedar vezemo trto, vpogniti je rozgo, kjer hočemo, da nam požene krepko mlado. Na vpognjenem mestu zastaja namreč trta in zato se nakopiči v one oči, ki se napred vpognjenim mestom. Čim bolj vpognjeno rozgo proti zemlji, vedno manjšo moč bodoče spretnje mladike, nasprotno boče najbolj ut. dne rastla vrhnja mladika na oni rozgi, ki jo želimo navpično. Kdor hoče imeti toraj mladje na zadnjem delu mladike (poleg) ta naj vpogiba rozgo proti zemlji, kdor hoče spredaj močno mladiko (n pr. oni, ki hoče mlade trte na latnik), ta naj privezuje rozgo na

Zatirajte listne uši po sadnjem drevju ko se pokažejo. V ta namen se najbolj priporoča tobaki izvleček, ki se stanjša s 50 krat vode. Tobaki izvleček se dobiva v zalogah to po niski ceni.

Napravite si v vinogradu jamo za vodo V mnoge vinograde moramo voziti vodo za pljenje cele ure daleč. In vendar bi se da majhnih trgom nabrati v vinogradu samem potrebno vodo. V nekaterih vrstah zemlje, ki je sodan, opoka in ilovica ni treba napraviti drugega, kakor izkopati na primerem bodisi blizu poti ali ob kakem jarku primamo in vodo bo tu vedno dovolj. Tam, ne drži zemlja vode, treba bo seveda jamo zidati z ilico ali pa cementirati. Take jame si morali napraviti po vinogradih osobito posestniki, ki nimajo vozne živine. S tem mnogo na dobišku. Kdor nima toraj še jamo v vinogradu, naj si jo napravi sedaj.

Cepljenje sadnega drevja se pričnaja ter se nadaljuje, dokler drevje, kakoršno se haja v drevesnicah je najboljši način cepiti v sklad, s tem, da se prereče cepič in poševno. Prereza naj bo približno 2 do 3 cm tako dolga, kakor je cepič debel. Seveda mora biti pri tem načinu cepljena podlaga cepič enake debelosti. Če je podlaga bolj bela, cepiti je v razklad ali v naklad. V klad se podlaga razkolje preko sredine ali se zarezje v dobi zagozde ter vtakne tako v poklino, da se lubad na podlagi in lubad cepiču spoji. Zarezi na cepiču morate biti volj dolgi, da ne nastane ob razpoki prostora, valed česar bi se cepič posušil. Cepljenju v naklad odreže se na podlagi toliko lubada in lesu, da bo zamogel cepič rano popolnoma pokriti. Cepič je prerezati kakor pri cepljenju v sklad. Da bo na po bolj trdno stal, je dobro, če se naprav gornjem koncu prereze majhno zarezo, ob tero se nasloni Cepič vrhu prerezane po se priveže h podlagi z vrbo ali še bolj ličjem. Za obvezo rabi se pri nas navadno ali cunje. Če je spomlad vlažna, je taka obveza, v suhi spomladi pa se mah posuže zato se cepič ne prime. Boljše je, če rabinvo na ta namen cepilni vosek ali cepilno smolo.

Katero umetno gnojilo je sedaj deti v vinograd? — V tem času je potrositi po gradu superfosfat (na njivo zemlje okoli 1 na oral od 2—3 q) in kalijevo sol (na okoli 50 kg, na oral okoli 80 kg). Trositi kakor bi sejal žito. Ta gnojila je potem kopati ali podorati. Ko bodo začele trte njanjati, potrositi je še soliter (okoli 30 kg njivo ali 50 kg na oral). Soliter se pusti kar na vrhu ali pa se podpleje.

Brzjav.

Iz Rogoške Slatine. Danes v g. ni pri „pošti“ zbrani volilci okrajev Rog in Šmarje sklenili so enoglasno, postaviti za visnega kmeta Andreja Drogeniga, sestrnika v Kačjem dolu kot kandidata v državni zbor. To pa iz tega vzroka, ker jim na s